

סיפור ההתעללות של משטרת "ערב-רב" ברב עוזי משולם הי"ו (הרב מספר מבית המעצר באבו - כביר).

יום חמישי, ב' בסיון ה-תשנ"ד

בס"ד

12.5.94

השתלשלות האירועים מיום שני כ"ח באייר ה-תשנ"ד 9.5.94

ביום שני בערב, אחר שנשלחה יומיים קודם לכן לבקשת המשטרה "טיוטת הסכם" עליה אמורים היו לחתום רה"מ יצחק רבין בשם הממשלה, ועוזי משולם בשם עמותת "משכן-אוהלים" - יצר קשר עמנו המפכ"ל רנ"צ אסף חפץ ע"י סנ"צ שלומי קעטבי ובקש כי ברצונו להיפגש ב- 4 עיניים. כהגדרתו: "פגישת קדקודים", בלי מתווכים במקום "נייטרלי". דהיינו, סירב להיפגש בביתי וסירב להיפגש גם ב"מעון לקשיש" (חמ"ל המשטרה מול ביתי) בטענה כי חושש הוא מהתקשורת שזלזלה בו בימים האחרונים. ציינו בפניו כי ניתן לקבוע פגישה באיזור "סביון - גני יהודה". גם לזאת סירב וביקש לקבוע את הפגישה במלון "אויה".

לנו, הכוונה לרב עוזי ולעו"ד שאול אהרון מרח' ז'בוטינסקי 134 ב"ב, היה ברור שאין לא לממשלה ולא למשטרה כוונה כלשהיא לחתום על ההסכם. ממידע שהיה לנו התברר כי הקונספציה של חפץ אסף מוטעית; כיון שלסברתו אם ישים ידו על הרב עוזי תתפרק כל החבילה, דבר המעיד כי חפץ לא קרא נכון את המפה. מה עוד שהיו לנו נתונים מדויקים על "הדגם" המשטרתי של ביתי שהיה מצוי אחר בית-העלמין ביהוד ועל סדרי האימון סביבו, מלבד מידע רב נוסף. לכן, בקשנו בטחונות. בסביבות השעה 12.00 בלילה, קבלנו מאסף חפץ פקס מאושר לעו"ד שאול אהרון האומר כי אסף חפץ ערב לביטחוננו ולחזרתנו לביתנו אחר הפגישה עמו במלון "אויה" ללא כל מעצר. סיבת הפגישה כביכול - אסף חפץ רוצה לסגור את העניין ב"הסכם" אך רוצה לתקן תדמיתו בתקשורת.

יצאתי למלון בדיעה ברורה כי הנני הולך להיעצר. מגמתי הייתה להוכיח 2 דברים:

- א. שהמשטרה אינה מכבדת הסכמים, בניגוד לטענותיה (גם בעבר וגם בהווה).
- ב. להוכיח לכולם שהרב עוזי הוא אחד מרבים, ולקייחחו לא תשנה מאומה, וחבורה קדושה שהצדק עמה לא תתפרק וסופה לנצח בעזהשי"ת.

** הבהרה ; ימ"ר פירושו ; 'חידה מור כזית . יח"פ פירושו ; 'חידת חקירת פשעים חמורים. **

300 - בבקר יום שלישי, כ"ט באייר ה-תשנ"ד 10.5.94, הגעתי למלון וכפי שסברתי נעצרתי ע"י אנשי הימ"מ והימ"ר בנוכחות: המפכ"ל רנ"צ אסף חפץ, אלי לנדאו הפסיכולוג המשטרתי וניצב יוסף לוי ראש אגף חקירות במטא"ר. הם ניסו לאלצני להגיד לאנשי להתפרק. סירבתי, אמרתי להם שאדבר רק לפני ועדת חקירה ממלכתית או משטרתית לנושא יהוד בדלתיים פתוחות. החשיבות לדלתיים פתוחות, רק פושע חושש מדלתיים פתוחות, טענתי.

ברור שהם סירבו !

380 - **בבקר שלישי** - מוסע כבול בידי בלחיצה קשה מאד של האזיקים ללא מרווחים כלשהם לעבר "בית השוטר" בת"א, במכונת "סוכארד לגאסי" של הימ"ר כאשר הנוסעים: מלפנים:

רס"ר נוטמן - נהג. ☒

בכסא הימני לידו - איש הימ"ר סמ"ש ביהם רונן (עם זקן דליל, צולם בעתונות). מאחור:

איש הימ"ר רס"ר בלבוס זאב מצידי השמאלי. ☒

איש הימ"ר ה"בריון המכה" ה"פלד-דלת" של הימ"ר פקד נורבר יצחק מצידי הימני. ☒

ואני מצוי ביניהם כבול בצורה קשה מוגבל מאד עם כאבי-תופת של רגל משוחקת ימנית, הלחוצה ביניהם. ☆

400 - **בבקר** - הגענו ל"בית השוטר" בת"א, שאלתי את החוקרים באיזה מצב אני מצוי "מעוכב" או "עצור", לא השיבו לי תשובה.

הוכנסתי לקומה א', חדר מול הכניסה מאחור, הנוכחים בחדר היו: אלי לנדאו - הפסיכולוג המשטרה, רס"ר נוטמן - ימ"ר, רס"ר בלבוס זאב - ימ"ר, פקד נורבר יצחק הבריון, סמ"ש ביהם רונן ויעקב ברנרד מ.א. 94558 - שעבד רוב הזמן פסיכולוגית בצורה של השפלות נוראיות, שלא עזרו לו בשום אופן לשבור אותנו, אלא הוסיפו לו אצלנו נקודות בח.

צוות זה ניסה לשכנעני, לנסוע עימם לביתי ולהודיע לאנשי להיכנע ! סירבתי וטענתי את הטענה שטענתי לחפץ לעיל במלון. אמרתי כי אנשי אינם מזיקים לאף אחד, הם בביתי, בית פרטי, ואם המשטרה וכוחות הבטחון יעמדו בהסכמים ולא יתקפו, לא יארע שום דבר, וניתן לפתור את הדבר בהסכם אמיתי וצודק חוקי לכל הצדדים. הם סרבו לזאת לחלוטין והחלו להפעיל לחץ פסיכולוגי שפל, ולחץ פיזי של אלימות ברוטלית שה"מככב" בה היה בריון הימ"ר נורבר !

680 - **בבקר** - העלו אותי לקומה ב', ב"בית השוטר" לחדר שנראה כמו "חדר טלוויזיה" עם כורסאות ושולחנות נמוכים ונאים, הושיבו אותי בכורסא; כאשר בחדר נוכחים:

אלי לנדאו - הפסיכולוג המשטרה. ☒

פקד נורבר יצחק - מ.א. 45455; בריון הצוות החוקר הנקרא בלשונם ה"פלד-דלת" של הימ"ר. ☒

רס"ר בלבוס זאב - מ.א. 56531; איש הימ"ר. ☒

סמ"ש ביהם רונן - מ.א. 95655-7, המזוקן - מהימ"ר. ☒

יעקב ברנרד - מ.א. 94558, החוקר שהזכרתי בנושא "ההשפלות הפסיכולוגיות" שקשה להעלותן על דל - שפתיים פשוט, סגנון ביבים ואשפתות !! ☒

רס"ר נוטמן - הנהג ב"סוכרו לגאסי". ☒

בהמשך נכנסו 2 חוקרים נוספים:

חוקר שכינהו בשם "שוחט", אך הוא ידע היטב שאנחנו מכירים את שמו האמיתי. הלז חבר טוב של סנ"צ שלומי קעטבי. ☒

חוקרת בשם רחל (רלי) שהתנהגה בצורה אנושית ! ☆

מרגע הכניסה לקומה 2 התנהלה החקירה חצי שעה כשיטת החוקר הטוב והמשכנע וחצי שעה "מכות רצח" מצד נורבר הבריון.

מקצת מה "הגדרות הפסיכולוגיות" וההתעללויות :

- ☞ אתה זבל, מסריח כמו נרקומן, פושע סוג ד' !
- ☞ אתה גרוע יותר מ"החמאס" נטפל בך כמו שמטפלים במחבלים !
- ☞ שמטו לי את ה"פיאה" מהראש, והכו אותי בעורף מכות נמרצות - נורבר.
- ☞ היתר לעגו ואמרו שכך יצלמו ויראו אותי ברבים גם לתלמידי.
- ☞ נורבר בעט בי, והלם לי בפני, עם מרפקו על עצם הלחי השמאלית תחת העין, ובאיזור הלסת התחתונה מצד שמאל.
- ☞ לקח אותי לחלון ואמר שיזרוק אותי מקומה שניה ויגיד שהתאבדתי.
- ☞ טען שיביא 2 "זריקות" מאברבנל ויהפוך אותי למסומם !
- ☞ יעקב ברנרד המוזכר לעיל, טען שיביא "מכשירים" במגמה לטפל בי.
- ☞ נורבר שהתהדר על ידי כי יתבע על הכל אמר שאינו מודאג, זה שווה לו אם הוא יחסל אותי ! כך טען !
- ☞ במשך 7 שעות הוכיחי מכות נמרצות ועברתי השפלות נוראיות מצד "נורבר" והצוות !
- ☞ נורבר טען ש"ישתיך לי לתוך פי" !
- ☞ טען שאני "חלאת המין האנושי", ואליו הצטרפו היתר !
- ☞ היה מכה אותי כשהייתי מביט לעיניו, וכשהייתי מסיר את מבטי היה טוען "מדוע אני מביט לעיניו?" ומכה שוב ! - התעללות לשמה ! - בטענה כי הוא "סאדיסט" ומאד נהנה מזה !

11⁰⁰ בצהריים - כאשר ראו שלא עזר להם, כבלו את ידי באכזריות, שנית, ולקחו אותי לעבר הרכב בכיוון ליח"פ בפ"ת.

נלקחתי ללא ה"פיאה" במגמה להשפיל בלוי מכות נאמנות מידי נורבר, הטיעו אותי ברחובות ת"א ללא ה"פיאה", אזרחים ראו את זה מרכבם ! ויש בידינו - עדויות !

הגענו לפ"ת ליח"פ; נוטמן שנהג ברכב ראה צלמים ונכנס מיד למשטרה ופנה ימינה ועקף את הבניין. הם חששו שהצלמים יצלמו את הנפיתחויות בפני ולכן הסתירו את פני וגררו אותי לתחתית הבניין שבקומתו העליונה משרדי היח"פ. הסברתי להם שרגלי משותקת ואני מטושטש מהמכות. לא עזר, הורידו אותי 2 קומות, נגרר כל גופי ורגלי המשותקת נחבטת בסורגי מעקה המדרגות וכמדרגות, דבר שהגביר בצורה נוראית את "הכאב הנוראי" שיש לי ב"עצב הסיאטיק" ! (תכפילו כאב של עצב בשן כואבת מאד 1000 X - אולי תבינו כמה מדובר).

זרקו אותי, אחר שהעלו אותי במעלית מהמרתף, לחדר של ראשי היח"פ. היו שם :

☞ נצ"מ שמעון שרביט.

☞ סנ"צ עופר גמליאל.

☞ פקד גיורא רזנטל. ועוד ...

כמו כן היו :

☞ תג"צ חיים קליין.

☞ ניצב יוסף לוי ראש אגף הקירות במטא"ר.

ועוד ...

שרביט שואל אותי אם אני יודע מי הוא כי ראשי היה שמוט על השולחן מכאבי המכות וראיתי עגולים מול העיניים.

☆ עניתי: שרביט !

הוא אמר לקליין: רואה איזה מוכשר. גם במצב כזה הוא מזהה אותי לפי הקול.

☆ השבתי: כן מושחתים, תמיד אזהה אתכם !

הם הציגו בפני את חשדות המשטרה ובקשו שאחתום. חתמתי כי אני מבין את טענות המשטרה אך לא מודה בשום פנים ואופן - ושומר על זכות השתיקה. את דברי אומר רק בבית-המשפט, אין לי אימון במשטרה.

בקשתי מיד שיזמינו לי רופא וכי ברצוני להגיש תלונה חמורה נגד אנשי הימ"ר. שרביט החל למלא את התלונה. מבחוזן נכנס נוטמן וסימן לו, הם יצאו החוצה. היה ויכוח קל ביניהם. לאחר מכן נכנס רופא שטען כי הוא ד"ר שאשא רופא המשטרה. הייתי מטושטש, שמעתי בקושי את דבריו. הסברתי לו שאני חבול, ורגלי דואבת מאד וכואבת נוראית עקב התעללות. הוא ברק ושמעתי כי הוא מזמין אמבולנס לכיוון "בלינסון". לפתע נשמע קולו של נוטמן. הרופא יצא ובמקומו נכנסו נוטמן, גורבר, בלבוס והחוקר יעקב ברנרד - ה"פסיכולוג" במרכאות, והחלו להתעלל בי שנית כאשר שרביט וחיים קליין מעבר לדלת בחוץ.

ברנרד טען כי "הסד" ברגלי, סד שמשמש לאחיות הרגל נגד "דרופ-פוט" - עקב הפציעה, הוא סד להסתרת נשק ! הם החלו לחבוט ברגלי ולא לצני להסכים להורות לאנשי להיכנע ! לא עזר להם. הרגשתי שאני עומד לאבד הכרה ! הכניסו רופא נוסף, שפכו מים על פני, כשהתאוששתי ראיתי בחדר ב"טשטוש" את קציני המשטרה הבכירים:

☠ יוסף לוי

☠ עזאני

☠ קליין

☠ שרביט

שרביט ועוד מספר אנשי יח"פ שהיו יושבים מסביב ומנסים באמצעות אילוף אחרון של זלזול ושטיפת-מח להציע לי להורות לאנשי להיכנע ! לא עזר להם !

הוצאתי שוב לחדר אחר ונורבר המשיך בשלו באמצעות סטירות לחי בגב היד לעבר פני.

נכנסה רחל "רלי" ואמרה כי כואב לה מה שעושים לי ההשפלות וההכאות ואולי כדאי שאשמע להם. הסברתי לה שחבל על זמנה וכולם יתנו את הדין !

כשראו ששום דבר לא הועיל להם, נכנס נוטמן לחדר של היח"פ האחרון, חדר קטן בסוף המבנה. הוציאו אותי שוב לחדר של שרביט, מלאו טופס מעצר שנוטמן חתם עליו ואמרו לי:

"ניקח אותך ל"אבו-כביר" ונושיב אותך בין מסוממים" ! לא הגבתי !

וכך היה. נגררתי לעבר "אבו-כביר".

בברכת - התורה

עוזי משולם

נ.ב. בבית השוטר בקש נורבר מרחל (רלי) שתצטרף אליו ב"הכאתי", אמרתי לה: אני מקווה שאינך "בהמה" כמוהו, והיא השיבה, לא ! זו לא הדרך שלי ! אגב : היחידה שנהגה עפ"י חוק ובאנושיות היתה חוקרת זו !